

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Konsekvenca najnovejše razsodbe najvišjega sodišča.

Iz Celja, 10. januarja.

Nemški listi poročajo o neki razsodbi najvišjega sodišča v jezikovnem vprašanju. Po teh poročilih je najvišje sodišče bajé izreklo, da sodišče ni dolžno sprejemati vlog od strani strank, ako vloge niso spisane v jeziku, ki je navaden v uradnem okolišu tega sodišča. Ako se taka vloga vloži, sodišče nima samo pravice, ampak tudi dolžnost, vlogo zavrniti, ker nasprotna stranka ni dolžna, vloge sprejeti. Nasprotna stranka ima pravico, zavrniti tako vlogo in se pritožiti, ako sodišče zahteva, da jo sprejme. V uradnem okolišu navaden pa še ni jezik, katerega v tem okraju govorijo le posamezne, raztresene osebe, ampak samo tisti jezik, katerega govori kompaktna masa prebivalstva uradnega okoliša. Najvišje sodišče upira to svojo razsodbo na določilo § 13. o. s. r. Tako poročajo nemški listi z vidnim zadovoljstvom.

Ako se ne motimo, je ravno najvišje sodišče pred nekaj leti izreklo, da je razsodba nična, ker jo je neko sodišče na Slovenskem izdalo v slovenskem jeziku. Občni sodni red sicer za nemški jezik nima drugih določb, kakor za vse druge avstrijske jezike, vključno temu je verjetno, da je isto najvišje sodišče izdalo obe naravnosti si nasprotujoči razsodbi. Zakaj bi to najvišje sodišče, ki od tega časa, kar obstoji, še ni izdalo slovenske razsodbe, akoprav to zahteva zakon, na katerega se opira obstanek tega sodišča, zakaj bi to najvišje sodišče ne izdajalo tudi razsodb, ki si nasprotujejo, ako se z njimi podpira nemški življenj, saj še ni dolgo tega, da je predsednik tega sodišča sam izrekel, da smatra samo nemščino domačim jezikom, vse druge jezike pa za tuje. Mi toraj nimamo povoda, dvomiti, da poročajo nemški listi resnico.

Ako se pa nemški listi te razsodbe posebno veselijo, utegne priti še čas, ko bodo videli, da ravno ta razsodba najvišjega sodišča izpodbi je tla njihovim težnjam po gospodstvu in po nemškem državnem jeziku v Avstriji, in da utegne ta razsodba za nje še veliko slabše posledice imeti, kakor za druge narode zlasti za Slovane. Da spoznajo

Nemci to, za to je le treba, da ostali avstrijski narodi odločno in ustrajno zahtevajo svoje pravice.

Res, določilo § 13. o. s. r. ni izgubilo veljave, akoprav se je uvedel nov civilnopravni red. Ta paragraf, ki določuje, da morajo stranke in njih zastopniki pri sodišču rabiti v deželi navaden jezik, velja še toraj tudi naprej za vse vloge in zapisnike pri sodiščih, katere vlagajo stranke, oziroma, v katerih dajejo stranke zapisati svoje izjave in zahteve. Že poprej smo omenili, da velja to določilo za vse avstrijske jezike enakomerno, toraj za nemški jezik ravno tako, kakor za vse druge avstrijske jezike. Nemščini toraj ne gre nikaka pravica. Vključno temu so se do zdaj, kolikor je nam znano, nemške vloge sprejemale pri vseh avstrijskih sodiščih brez izjemne in brez zadržka. Te vloge so potem sodišča dostavljala nasprotnim strankam in zahtevala, da je sprejemajo brez obzira na to, kje je nasprotna stranka prebivala, je-li razumela nemški ali ne, in je-li že sploh kdaj kaj slišala o nemščini ali ne.

Najvišje sodišče priznava z omenjeno razsodbo, da stranka ni dolžna sprejeti vloge, katero je pri sodišču vložila nasprotna stranka, ako vloga ni pisana v jeziku, ki je navaden v uradnem okolišu dotičnega sodišča. Po tem načelu se naprej tudi nemške vloge ne morejo več sprejemati pri onih sodiščih, v katerih okolišu nemščine ne govori kompaktna masa prebivalstva. Valed tega mora se nemščina izključiti pri vseh sodiščih v Galiciji, v Dalmaciji, na Primorskem, v češkem oziroma poljskem delu Češke, Moravske in Šlezije, v slovenskem delu Štajerske, Kranjske in Koroške in na južnem Tirolskem. Zlasti se nemške vloge ne smejo več vlagati pri sodiščih na Kranjskem in Spodnjem Štajerskem, izimši sodišča v Kočevju, Celju, Mariboru, Ptujju, in pri deželnem sodišču v Ljubljani.

Ako pa pričakujemo, da se bodo sodišča ravnala po tem načelu, in sama odklanjala nemške vloge, tedaj bi se seveda kruto motili, saj poznamo do do dobrega našo germanizujočo birokracijo. Ali stranke, zlasti pa njih zastopniki, naši odvetniki in notarji, se morajo tukaj oglašiti in storiti svojo dolžnost. Kar se nam pri zgoraj omenjeni razsodbi najvišjega sodišča zdi najvažnejše, je ravno to, da

priznava najvišje sodišče nasprotni stranki pravico, odkloniti sprejem take vloge, in se pritožiti na višjo inštanco.

Toraj na delo vsi, ki sodelujete pri pravosodju!

Sprava na Kranjskem.

V.

(Glas iz meščanstva.)

Odkrita beseda in nič hinavstva! To geslo veljaj pred vsem v javnem življenju, veljaj pa posebno sedaj, ko naj se narodna sranka spravi s tako zvano klerikalno stranko. V smislu tega jedino pravega gesla pišem sledeče:

Javna tajnost je, da je gosp. dr. Šusteršič pri znanem političnem shodu iznenadil najbližje svoje somišljenike, in tembolj vse pri tistem shodu navzoče odkrite in neodkrite klerikalce, ko je sploh, posebno pa tako gorko govoril da je treba sprave mej političnima slovenskima strankama na Kranjskem. Mi, recimo jaz, ki poznam g. dra. Šusteršiča do dna njegove duše in značaja, smo po tistem njegovem govoru napravili sodbo, katero nam more vsak razsoden Slovenec kot pravo priznati. Evo! Gosp. dr. Šusteršič prelevil se je že tolikokrat v političnih in tudi verskih nazorih, in sicer v takih letih, ko mora biti posamezniku značaj zrel, da mu tudi po zadnjem njegovem govoru ne smemo ničesar verjeti ali celo zaupati. Mož ve namreč prav dobro, kako je prišel do političnega stališča, katero zavzema danes: Ob svojem času je znal spretno porabiti priliko, kazati se klerikalca — seve le iz osebnih, recimo, političnih namenov. Valed prijateljstva ali Bog zna kakšne zveze z „malim škofom“ dosegel je redko srečo — on posvetnjak — da ga je ekselencia knez in nadškof dr. Jakob Missia posadil v svoje srce. In le tej naklonjenosti zahvaliti se ima g. dr. Šusteršič, da se danes sploh o njem kot o politiku piše po listih.

Ako bi ne bil pri dopolnilni volitvi v državni zbor komandiral „mali škof“ (in to le v imenu ekselence takratnega našega knezoškofa) — zbrane duhovnike, da morajo voliti g. dra. Šusteršiča — „ker tako škof želi“ — nikdar ne bi bil g. dr. Šusteršič državni poslanec: Volilci v ljubljanski oko-

LISTEK.

5

Na Drenovem.

Spisal Ivan Dob.

(Konec.)

Stopila sva iz kupéja. Mak se je jezil nad dvoriščem pred drenovsko postajo, kajti bilo je vse blatno in lužasto od oktoberskega dežja, on pa je izmél vseh stvari na svetu najtežje gledal svoje umazane črevlje.

„O takim prokletem vremenu laziva tod okrog! Prašam te: po kaj sva pa prav za prav prišla? Tvoja neumna radovednost!“

Gledal je na tla in zato je govoril zadnje besede ravno v obraz gospodu načelniku, ki nama je prihitel naproti.

Jaz sem stal na mestu kakor prikovan ter gledal v odprto okno drugega nadstropja. Na njem je slonela Ana ter strmela z motnimi, brezizraznimi očmi hogvékam v daljavo. Njen obraz je bil prozorno bled, skoro sivkast in nenavadno upal. Slučajno je pogledala na nas, obrnila se od okna leno, počasi, brez vsakega vznemirjenja ter izginila v

sobo. Ravno takrat pa se je začulo od znotraj tenko, glušeče otroško kričanje.

Gospodar je pogledal v stran ter izpregovoril polglasno, mrmraje:

„To je, prijatelja! Komentara menda ni treba . . . Ali izvolita malo k meni v sobo? Prosim!“

„Oprostite, ali bi Vam ne bilo ljubše, da gremo na kozarec vina v Petranovo gostilno?“ odvrne Mak. „Tam se lahko kaj pogovorimo o . . . literaturi.“

„Da, o literaturi!“ razveseli se načelnik. „Pojdimo, prijatelja!“

Pot je bila grozna. Sredi ceste so stale luže, ob kraji pa se je gostilo in prijemalo črevljev razhojeno blato. Dež je škropil z dolgočasno jednako-mernostjo iz nizkega, čez in čez z umazano-belimi oblaki pokritega neba.

Pred Petranovo gostilno se je prepiralo par umazanih premočenih voznikov; v veži je dremal pijan, slinast berač, na klopi pa je lupila krompir stara dekla ter prepevala neko neskončno dolgo sveto pesem.

Krasno dekle z nekoliko zarjavelim, a fino

oblikovanim obrazom, velikimi, temnimi očmi in divno smehljajočimi se ustni, nam je prinesla vina na mizo. Načelnik je začel pripovedovati, toda Mak se je tako navdušil za natararico (imela je dražestno grški nasek!), da najbrže to pot zopet ni slišal niti trohice.

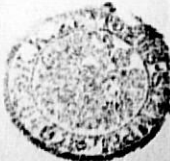
„To prvo svojo novelo v verzih sem poslal zadnjič uredniku, pa mi jo je vrnil, češ, naj popravim drugo poglavje . . . Ali odkrito Vama povem: jaz ne dobim na njem ničesar takega, kar bi bilo potrebno, da se popravi. Prosim poslušajta:“

Oj ljubica iz prejšnjih dni,
Iz pol pozabljenih, krasnih dni,
Takó krasná, tako sladká
Nocoj je mimo okna alá.

In zdaj pride druga kitica . . . Pazite, gospod Dob!

Kot prej je bel obrazek njé,
Kot prej so njé oči krasné,
Kot nikdar poprejšnji čas,
Takó je vitek zdaj njé stas . . .

Torej, povejte, prosim Vas, česa ji manjkuje? Tu je napravil ta bedak čez njo rudečo črto. Morda mu nista ugajali prvi dve rimi. Ali, Boga mi, sam Gregorčič bi si ne vedel v tem slučaju drugače izraziti . . . No, kaj mislite, gospod Mak?



lici bi ga bili odklonili kot mandatarja v državnem zboru, kakor ga nekaj časa poprej volilci na Gorenskem niso hoteli poslati v deželni zbor.

Sedaj pa odhaja ekscelencija g. dr. Jakob Miss'a kot knez in nadškof v Gorico, pri nas pa ostanejo oni volilci in oni sedaj vsaj formalno politični „priljubljeni“ g. dra. Šusteršiča, pri katerih je slednji vse prej nego priljubljen. Kako že piše nemški pisatelj? „Wenn der Mantel fällt, muss der Herzog nach“!! —

In kaj pravite, je-li ve tudi g. dr. Šusteršič, da odhaja jedina njegova zaslonba iz dežele?!

Ob svojem času čutil je g. dr. Šusteršič v sebi potrebo, osrečiti naše ljudstvo po deželi z raznimi posojilnicami, konsumnimi društvi itd. Se ve, vse iz same ljubezni do trpečega naroda, brez vseh postranskih namer, ker pri tem prav nič ni gledal na to, koliko bi utegnil on, ki je v svojih prostih urah tudi advokat, pri tem zaslužiti!

In res, kakor rasejo gobe po dežju, ustanavljale so se po vseh mogočih in nemogočih vaseh posojilnice. Mi smo že s prvega početka obsojali take „blagoslove“ z malimi posojilnicami po deželi, ker smo vedeli, kakšni naj bodo in kako se naj imajo voditi kreditni zavodi, ker sicer neizogiben „krach“ ne more izostati.

Jaz ne vem, koliko sluti g. dr. Šusteršič posamezne polome pri teh napravah, ali toliko pa on dobro ve, da ga bode v kratkem blagoslavljalo le malo izmed onih, koje je „osrečil“ posredno ali neposredno s svojimi posojilnicami.

Neodkritost se vedno samo sebe kaznija. Kaj čuda torej, da hoče g. dr. Šusteršič še o pravem času iskati varnejega zavetja, kamor bi se mogel vsaj kot politik rešiti! —

Kar sem Vam sedaj povedal, je genesis in motiv sedanje akcije za spravo na Kranjskem na strani g. dra. Šusteršiča.

Ako pa tudi ostali klerikalci menijo, da se treba z nami spraviti, tedaj s svojega stališča goje pravo mnenje. In kaj bi tudi ne! Ekscelencija g. dr. Miss'a odide v kratkem v solučno Gorico, klerikalne (tendenciozne) posojilnice, konsumna društva itd. donesla bojo v kratkem čudne sadove, zadnje volitve v vipavsko-idrijskem okraju itd. itd. Da, klerikalci slutijo še več — kdor ima slabo vest, ima tanek sluh!

Klerikalci vedo, da izgube pri prihodnjih deželnozborskih volitvah celo vrsto kmečkih volilnih okrajev, tako da se bodo vrnili le v bore malem številu v deželni zbor.

Na klerikalni strani je torej nagib za „spravo“ na jedni strani popolnoma oseben, na drugi strani pa politično-sebičen.

Končno pa, s kom naj se narodna stranka spravi? Ali s klerikalci-posvetnjaki, ali z duhovni-politiki?

Predobro poznamo te klerikalce-posvetnjake, zato tudi vemo, da vplivna večina teh mož ni vsled političnega prepričanja v klerikalni stranki, marveč le iz zasebnih namenov. Ti gospodje iščejo zaslonbe v spravi, ker so prišli do prepričanja, da hinavstvo tudi v politiki ne velja, da ima hinavstvo jednako kot laž le kratke noge.

In spravo s klerikalci-duhovniki! Da, kdo raje nego mi bi se spravili s temi gospodi od prvega do zadnjega. Kajti, roko na srce, večina

pri nas in večina pri njih smo pred Bogom, torej ondi, kjer hinavstvo nima prostora, jednako verni, pa ravno tačo popolnoma jednaki grešniki. Toda, kdo nam bode dal garancijo za to, da se pri prvi priliki ne bode moralo desetink kranjske duhovščine vклонiti jedni desetinki v zadnji dobi vsogjenih, mladih, fanatiziranih, pa popolnoma neizkušnih kaplanov?!

Ali ni učil „Rimski Katolik“, za kojim stopica sedaj ljubljanski „Katoliški Obzorik“, da je volja škofova povelje in zakon za njegove podložne, in sicer tudi v političnih zadevah? Recimo, da bi bili sedanji klerikalci toliko lojalni in bi hoteli držati se dane besede in zveze. Ako pa prde čez par mesecev kak Mahnič ali drug knezoškof v dežlo, ko bode hodil po potu ekscelence g. dra. Miss'a, ali ne bodo klerikalci takoj prisiljeni, razozlati tisto „spravo“, katero so z nami sklenili? Po lastnih svojih naukih imajo le toliko politične samostojnosti, kolikor jim je privoli vsakratni škof. —

Končno pa ima narodna stranka gotovo utemeljeno zavest, da je delovala in deluje le v korist Slovencev sploh, da jo vodijo popolnoma nesebični nameni, in da se bori za vresničenje teh svojih namenov le s poštenimi sredstvi.

Nasprotni stranki v celoti ne moremo in nečemo o itati, da nima isto tako poštenih namenov. Toda gospodje kako naj verujemo, da ste odkritosrčni pri svojem sedanjem postopanju ako se ozremo v polu preteklost? Ali niste z zlorabo nam „liberalcem“ vkljub vsemu še vedno jednako svetih sredstev, kot so Najsvetejši, tabernakelj in leca, najboljši sovenske moze preganjali s političnega polja, in sicer moze, od katerih je bil vsak vsaj toliko veren in cerkvi vdan, kot prvi Vaši kolovodje? Ali moremo mi že danes pozabiti, da ste s takimi zaničevanja vrednimi sredstvi preganjali in pregnali našega Svetca, preganjali našega Kersnika in druge, ki niso družega zakrivil, kakor da niso hoteli „malemu“ škofu rok poljubljati? Ali naj pozabimo, da ste odprli tabernakelj v ta namen, da ste priproste kmete zvalili voliti mej drugim Zelena iz Senožec, moža, kojega domačini niti za volilnega moža niso marali in to nasproti g. Josipu Deklevi v Postojni, kojemu ne morete družega očitati, kakor da ni pred Vami na trebuh padel!

Ako ste nas s takimi ostudnimi sredstvi pred kratkim časom preganjali, in nas sedaj iščete, dasi ravno smo mi vedno jednaki ostali, tedaj vas vodijo le obziri na vašo politično eksistenco. Ako pa za tako eksistenco nimate moči v sebi, tembolje; klerikalno postopanje je bilo od nekdaj baje tako, da tudi na njegovo sedanje postopanje nič ne damo.

Kakor so si klerikalci postlali, tako naj leže na tej postelji, katera jim mora biti prav kmalu tudi politična smrtna postelja.

V Ljubljani, 12. januarja.

Odločba najvišjega sodnega dvora in jezikovne naredbe za Češko. Pri okrožnem sodišču v Hebu je zahteval češki odvetnik češke rešitve. Na rekurz sodišča je odločil najvišji sodni dvor, da je v nemških mestih sodni uradni jezik le nemški. Sto odločbo so izgubile Badenijeve naredbe še tisto malo vrednosti, katera jim je ostala po znanih Gleispachovih instrukcijah. „Hlas Naroda“ piše: Sodniki

ževce kaplje se vsujejo raz drevja na blatna tla, na tujo, mrzlo zemljo.

„Mak! Ná, tu čitaj! . . . Krasna slika! . . . In, gospod, ali res, da ne pride več . . .?“

„Ni ga več . . . In, Boga mi, če ga kdaj srečam, ubijem ga! . . . Da ste jo videli . . . revica!“

Skrajno začuden sem pogledal v njegov vznurjeni obraz. Tacega še nisem videl gospoda načelnika . . . Ali v par trenutkih so se stroge črte na čelu in licih ublažile in pred menoj je sedel zopet stari, dobrodušni, poblehni načelnik . . .

Zvečer sva se odpeljala z Makom v mesto na vozu, ki ga je pri Petranu najel postajni načelnik.

„Kaj misliš o vsej stvari, Mak?“

„Nič; to je nekaj navadnega. Sicer pa, kar se tiče tiste slike, to je nekaj dobrega na nji; samo zdi se mi, da je presentimentalna . . . Ali Dob, — ta krasna punčika! Saj si jo videl?“

„Koga?“

„No, Petranovo Malko vendar . . .“

„Lepa je . . . Toda jaz sem videl Ano. Ta obraz je tak, kakoršnega je opisal načelnik v svoji sliki. Škoda, tako lepo dekle!“

v nemških mestih bodo poslej izključili iz urada češki jezik ter se proti naredbam sklicevali na odločbo najvišjega sodnega dvora; s tem so naredbe za sodišča dejanski že odpravljene. Omenjena odločba ima torej pri sedanjem stanju jezikovnega vprašanja velikanški upliv. Jezikovne naredbe imajo samo še toliko veljave, da silijo nesodne gospodske resp. ktrirati jezikovno enakopravnost, za sodišča pa so postale iluzorne. Jezikovno enakopravnost pri sodiščih more rešiti samo še poseben zakon.

Reka. Vlada Banffyjeva je dobila na Reki pri novih občinskih volitvah jako hudo udarec. Najprej so bili voljeni z veliko večino avtonomisti, ki se upirajo madjarskemu varuštvu, v ponedeljek pa je bil iznova izvoljen Mayländer županom. Mayländer je vladnemu zastopniku izjavil, da ne more priseči, dokler vlada novih svojih zakonov, kršičih avtonomne pravice Reke ne prekliche.

Ruski naučni minister Deljanov je umrl, star 80 let. Po umoru carja Aleksandra II. je bil Deljanov poklican v ministerstvo, v katerem je ostal tekom vsega vladanja carja Aleksandra III. in še tekom dosedanjega vladanja Nikolaja II. Deljanov je bil odločno narodno misleč Rus, ki je težil za tem, da ostane ruska mladina kvarnih tujih uplivov obvarovana. Bil je velik nasprotnik židovstva in nemštva, zato ga nemški časopisi tudi po smrti obsojajo z napadi.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 12. januarja.

— **(Najvišja zahvala.)** Česar je čestitko občinskega sveta ob vstopu v jubilejno leto vzel milostno na znanje in sporočil obé svetu svoj zahvalo.

— **(Osobna vest.)** Drugi namestnik županov pri magistratnih uradih je za leto 1898. II. mag. svetnik Ivan Šesek.

— **(Pet milijonov goldinarjev.)** Z mestne hiše vihra danes zopet zastava, ki naznanja veselo in važno vest, da je mestna hranilnica ljubljanska ravno kar dosegla pet milijonov goldinarjev ulog. Da so v osemletni dobi narasle uloge čez pet milijonov, to je najlepši dokaz, da mestna hranilnica ljubljanska krepko napreduje, in da uživa popolno zaupanje občinstva. Deželno stolno mesto Ljubljana, kakor tudi ves narod slovenski sme biti danes ponosen na ta prevažni denarni zavod.

— **(Od rava krošnjarstva.)** Današnja „Wiener Zeitung“ prijavlja naredbo, s katero se odpravlja krošnjarjenje v pomeriju mesta ljubljanskega. To je za naše trgovce in obrtnike važna pridobitev, katera se je dosegla po združenem prizadevanju narodne stranke v obé svetu, v dež. zboru in v trgovinski in obrtniški zbornici.

— **(Repertoire slovenskega gledališča.)** Prihodnja slovenska predstava bo v četrtek dne 13. t. m. in sicer se bode predstavljala zabavna veseligr „Pariški potepuh“. V naslovni ulogi nastopi gospa Polak-Bohinčeva kot gost.

— **(Slovensko gledališče.)** Sinočna predstava „Halke“ se je vršila na korist čislaneu in priljubljenemu basistu gosp. Fedyczkowskemu in je popolnoma uspela. Mej občinstvom vlada le jeden glas: da je ta opera jedna najlepših vsega repertoira. Gledališče je bilo razprodano, v parterji so stali celo stoli. Občinstvo je odlikovalo vse sodelujoče osebe z najživahnjšim ploskanjem, posebno g. beneficijanta, kateremu je bil vročen lep lovorjev venec. Veseli nas, da moremo konstatovati, da je občinstvo pri tej benefici izkazalo zasluženemu g. Fedyczkowskemu zaslužen priznanje.

— **(Umrla.)** je v ponedeljek in bila danes pokopana dolgoletna gospodinja pokojnega veletržca Aleksandra Treota, gđ. Apolonija Hočevar v visoki starosti 82 let. Pokojnica je bila v širših krogih skoro neznana, toliko večje je začudenje, da se je v svoji oporoki mej raznimi dobrodelnimi napravami spomnila tudi „Narodnega doma“ in mu volila 100 gld. Bodi pokojnici prijazen spomin!

— **(Narodna čitalnica.)** V popolnitev našega poročila o zadnji čitalnični besedi nam je dostaviti, da sta se kot solo-pevki odlikovali v melodramu gospodični Zorka Kersnikova in Slavica Dolencčeva.

— **(I. ljubljansko kolesarsko društvo v Ljubljani)** ima v nedeljo, dne 16. januarja t. l. v gostilni g. Alojzija Zajca na Rimski cesti popoludne ob 2. uri svoj I. izvanredni občni zbor. Odbor vabi društvenike k obilni udeležbi.

— **(V frančiškanski cerkvi)** so sinoči prijeli neko žensko, katera je spovednice mazala z blatom. V zadnjih tednih se je bilo večkrat primerilo, da so bile spovednice zamazane z blatom, a

„Jaz Vas naravnost občudujem, gospod!“

Zunaj je še vedno deželo. Mak je posadil poleg sebe lepo natakario, gospod novelist pa je pil in neumorno pripovedoval. Čudno mu je bilo gledati v obrti, star-kavi obraz, ko je čital šepave svoje novele . . . Kar se pogladi po čelu, pogleda me resno, skoro žalostno in mi pokaže listek papirja, s svinčnikom popisan.

„Tu je moja najnovejša snov . . . Presim, gospod Dob.“

Snov je bila res lepa, dasi je imela navaden zvršetak, brez vsake posebne poante: melanholična, poetična slika iz življenja železniških delavcev . . . Pri oknu tuje hiše sloni lepo delavsko deklet, sama, zapuščena, daleč od doma; v zibelki pa spi njeno ubogo dete . . . Sama, zapuščena, zapuščena celo od njega, ki jo je jedini ljubil. In ona sloni pri oknu in gleda tja v temno daljavo, v mokri, megleni večer, ter posluša, če se ne bližajo odkod znani koraki, če ne prihaja on, da bi videl njeno od nesreče in bolesi upalo lice, da bi videl nedolžni obraz svojega otroka . . . Ali vse je tiho, mračno, samo zdaj pa zdaj zapiha lahna sapa in težke de-

vse zasledovanje po storilcih je bilo zaman. Šele včeraj se je nekaterim za paznike postavljenim dečkom posrečilo, zasačiti storilko.

— (Promocija.) Gospod Josip Tominšek, gimnazijski učitelj v Kranju, je bil včeraj na graškem vseučilišču promoviran doktorjem modroslovja.

— (Birkendorf Lengenfeld-Steinbüchel) Piše se nam: Skrajni čas je že, da dobe te tri pošte dvojezični pečat. Dvomimo, če je v Podbrezjah in Kamnigoricah kak pravi Nemec, — na Dovjem dela seveda malo izjemo tovarna — a da bi se klanjale volji par Nemcev — stotine ljudstva — ki imajo ravno toliko opraviti s pošto kakor prvi, to bi bilo gotovo sramotno! Upamo, da na pisnih kmalu opazimo poleg nemškega tudi lepo slovensko ime! — Podbreški.

— (Trgovina s prašiči.) Iz Dolenjskega se nam piše 9. t. m.: Naši belokranjski in hrvaško obmejni trgovci s prašiči so prinesli veselo vest, da se odpre s 15. januarjem t. l. hrvaška meja za hrvaške prašiče. Bog zna, če je to res! Veliko veselja je vzbudila ta vest, žal, da ne moremo prav verjeti, ker se menda vse kranjsko vladno osobje za to ne briga, ako so hrvaški prašiči še bolni ali ne. Pa bi le bila lepa ta skrb tudi za one, ki sami prašičev ne kupujejo.

— (Osobne vesti) Sodni pristav v Konjicah g. Viljem Portugall je premeščen v Celovec, sodni pristav v Slovenjem Gradcu g. Karol Higersperger pa v Konjice. Avskultant g. Fr. Fridl je imenovan sodnim pristavom v Slovenjem Gradcu.

— (Deželni zbor štajerski) Iz Gradca se nam piše: Nacionanci so že začeli boj. Najprej so naskočili katoliško-ljudsko stranko. Walz je izjavil, da so njegovi somišljeniki sklenili, izključiti iz odsekov tiste dež. poslance katoliške ljudske stranke, kateri so tudi državni poslanci, zlasti „štajerskega Dreyfussa v duhovniški obleki“, prelata Karlona, in katoliški Rokitansky je nasvetoval, naj se poslanci Kaltenegger, Herk, Hagenhofer, Wagner in Kurz ne volijo v noben odsek. Zbornica je pač odklonila predlog Walzov, naj se volitev odsekov odloži, ali pri volitvi ni zbornica volila nobenega imenovanega poslanca v noben odsek. Z nacionalcami so glasovali tudi nekateri veleposestniki, vzlic temu, da je bil v njih imeni grof Stürgkh se izrekel proti izključenju. Veleposestniki so zopet jedenkrat nastopili kot komedijanti. Nemci so bili tako milostni in so v vsakem odseku prepustili jedno mesto Slovincem. Izvoljeni so bili: v finančni odsek dr. Žičkar, v šolski odsek dr. Dečko, v peticijski odsek Lendovšek, v deželno-kulturni odsek dr. Jurtela, v železniški odsek dr. Sernec in v odsek za občinske zadeve dr. Rosina.

— (Deželni zbor koroški.) Iz Celovca se nam poroča 11. t. m.: V današnji (drugi) seji se je že začel dirindaj. „Freie Stimmen“, glasilo naše „Deutsche Volkspartei“ je sicer v soboto zatrdjevalo, da ne gre zanašati narodnostnega prepira v deželni zbor, danes pa so nacionanci predlagali, naj se odpravijo jezikovne navedbe za Češko. Vse kaže, da nastanejo takom zasedanja še viharji prizori. Slovenski poslanci naj bodo pripravljeni na vse!

— (Smešne grožnje!) Piše se nam: Sobotne „Freie Stimmen“ prinašajo povodom otvoritve dež. zbora koroškega članek, v katerem med drugim nam nam že znani način obdelavajo poslanca gg. Grafenauerja in Einspillerja, češ, naj se ne predrzneta oglašati na vseslovenskem shodu formulovanih zahtev, kajti na Koroškem ne gre, kakor na Češkem, motiti miru in zanašati razpora med obe v deželi živeči narodnosti. No, mi mislimo, da se slovenski poslanci ne bodo dali vseh tega plašiti. Ravno „Freie Stimmen“ najmanj imajo pravico, kaj takega predbacivati nam miloljubnim Slovincem, ko vendar dan na dan hujskajo in ščujejo proti nam. Gotovo si slovenski deželni poslanci koroški ne bodo pustili ukazovati od teh sprave in miru (!) željnih ljudij. Prej naj rajše pometajo pred svojim pragom in počakajo svoje ljudi, da ne bodo hodili dražit ter zabavljat proti koroškim Slovincem. Naj bi kaj takega svetovali pred vsem nemškutarskemu „Bauernbundu“, ki zboruje zgolj po slovenskih krajih, samo, da razburja in hujska proti Slovincem, hoteč jih na ta način odtujiti svojemu rodu. Kaj ima opraviti „Bauernbundovski“ shod v Sinčivesi? Ali mar mislijo te korifeje, da smo Slovenci res slepi? Ne izzivajte nas in ne ščuvajte slovenskega življa na Koroškem, ter mu dajte to, česar mu po zakonih pristojno, gotovo se vam ne bode ničesar hudega dogodilo! Na slovenskih gg. deželnih poslancih pa je ležeče, da zastopajo koristi in težnje slovenskih volilcev, ter da obrazložijo rane, na katerih hramo, in povzdignejo svoj glas na pristojnem mestu, ne zmešče se za nikogar, najmanj pa na prazno in puhlo zabavljanje nasprotnikov.

— (Deželni zbor goriški.) Iz Gorice se nam piše: Dež. glavar grof Coronini je načelnika obeh

deželnozborški klubov, dr. Gregorčiča in dr. Pajerja povabil na posvetovanje, kako doseči modus vivendi mej obema strankama ter s tem omogočiti zborovanje dež. zbora. Posvetovanje se je vršilo 10. t. m. Kak uspeh je je imelo še ni znano.

— (Ipred goriškega sodišča.) Te dni se je vršila obravnava proti starčku Antonu Knezu, kateri je bil poskusil mestnega tajnika dr. Vecchija zavratno umoriti. Knez je bil obsojen na 14 mesecev v ječo. Pričakovalo se je, da pridejo na dan nagibi poskušene umoru, toda „Soča“ pravi: Pri obravnavi ni prišlo nič na dan o razmerju ubogega kneza do Vecchija, tako previdno se je vršila.

* (Velik dobrotnik.) Poljski trgovec Vavelberg v Varšavi je poklonil milijon rubljev za ustanovitev tehnične šole; razun tega hoče dati za to šolo še letnih 400.000 rubljev. Poleg tega je dal ta velik dobrotnik še 300.000 rubljev za razne dobrotvorne namene.

* (Iščo si moža.) Knežinja prestolonaslednica Finskih otokov, Tona Maruna, hoče baje potovati po Evropi, da si najde — moža. Lepa, črna knežinja ima letnih dohodkov 80.000 gld. Ko pa zasede prestol, se dohodki podvoje. Prestolonaslednica hoče naobraženega ter odličnega, premenitega evropskega moža, katerega bode imenovala svojim ministrom. Izbor bo dovelj!

* (Poljubovanje — prepovedano!) Tako bo poslej napisano na veliki deski pred mitnico tik newyorške luke. Carinski uradniki, zlasti pa nadzorniki so se namreč pritožili, da se ondi s parniki došli potniki s svojci, ki jih pričakujejo, silno dolgo poljubljajo, uradniki morajo pa čakati. Tako se preiskovanje prtljage jako zavleče in nadzorniki imajo radi poljubljanja več ur dlja službo. Poslej se bo torej glasilo geslo: najprej prtljaga, potem poljubi!

Darila.

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Neimenovani rodoljubi 20 kron (18 nabranih mej slovenskimi visokošolci v Gradcu od darila g. G. Premrova na njegovem fantovskem večeru, 2 kron pa je podaril g. Milan Wisjak in M. Ruš ob koroški železnici.) s pripombo: Naj se vesele družbe ravno v sedanjem času rade spominjajo pri vsaki priliki prekristne nam družbe sv. Cirila in Metoda. — G. Marija Werli v Cerknici 5 kron 20 vin. nabrane v veseli družbi. — G. Fran Lavtizar, učitelj v Kamnigoricah 1 krono kot dobiček pri igri „tidli-tudli“. — Skupaj 26 kron 20 vin. — Živel rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Za učiteljski konvikt v Ljubljani: G. Rudolf Piš v Cirknici 5 kron 20 vin., vesele družba pri Kravčarji v Cirknici Svoto smo izročili blagajniku učit. društva, g. Dimniku, ki s tem hvaležno potrjuje sprejem.

Književnost.

— „Mladost“. — Smotra za modernu književnost i umjetnost. — Beč, 1. siječnja 1898. — I. zvezek ima tole vsebino: Portret Vasilija V. Vereščagina. — Uvod. — Oskovi. Spisal Ivanov. — Ujuto in na večer. Zložil Mihovoj Javand. — Césarine. Povjest. Francoski napisao Catulle Mendès. (Pariz). Autorizirani prijevod. — Mariana. Povjest. Autorizirani prevod iz magjarskega od Tome Kóborra. (Budipešta). — Prosjakinja (s sliko.) Autobiografija, napisao ju V. V. Vereščagin. (Moskva). — Vasilij V. Vereščagin. Studija. Napisao Guido Janny. (Beč). — O novejši slovenski literaturi. Spisal Fr. Vidic. (Beč). — Nešto o magičnim svojstvima duše. Piše dr. Gustav Gaj. (Jaska). — Listak: Hrvatsko glumište. — Bečka glumišta. — Glazba. (Slovensko pevsko društvo.) — Conférence Hermana Bahra. — Heineovoj stogodišnjici. — Umjetnost: Ar. Böcklin, Fr. Stuck, Al. Mucha, M. Slevogt — Umjetni obrt. — O japonskim ženama. — To je vsebina 1. št. smotre, katero je začela izdajati jugoslovanska moderna. Kakor kaže prvi snopič, ima izborne sotrudičke. Zunanost te revije je krasna, tisk najlepši, papir trd in slike prelepe. Uredništvo razpisuje prvo nagrado 50 gld. za povestico, ki bo obsegala k večjemu 5 strani „Mladosti“. Želimo tej prvi jugoslovanski moderni reviji zlasti mej Slovenci mnogo naročnikov!

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 12. januarja. Državno sodišče je danes v zadevi jednojezičnih uličnih napisov izdalo važno razsodbo. V formalnem oziru je izreklo, da o pritožbi praških Nemcev proti temu, da vlada ni sistirala sklepa o napravi samočeških uličnih napisov, sploh ne more obravnavati, ker je pravica vlade, sistirati sklepe avtonomnih korporacij, samo fakultativna, da pa posameznik nima pravice zahtevati, naj se kak sklep sistira, ampak da mora v kolikor se dotični sklep nanj nanaša, braniti svoje pravice instančnim putem. V meritornem oziru

je drž. sodišče razsodilo, da se je s sklepi praškega obč. sveta in odredbami praškega magistrata, katere je potrdil češki dež. odbor, kršil člen 19. le v toliko, v kolikor določa, da so ulična imenovanja lastna imena, katera se ne dajo preložiti na drug jezik, češ, da se ne more nikomur braniti, da prevede imenovanja, samo mora rabiti smislu primerne in priznane izraze. Tudi je drž. sodišče priznalo, da posameznik nima pravice, napravljati svoje ulične napise, pač pa sme nad svojimi hišnimi vrati napraviti svoj napis.

Dunaj 12. januarja. Državno sodišče je danes razpravljalo o pritožbi obč. sveta v Hebu proti vladni odredbi, s katero se je prepovedal, na dan 13. junja določeni nemški „Volkstag“ v Hebu obravnava je imela političen značaj. Zastopnik hebske občine, neki dr. Ernst, je strastno napadal jezikovne navedbe. Predsednik Habietinek ga je pustil divjati. Razsodba se razglasi jutri in isto tako razsodba o pritožbi obč. sveta v Opavi proti vladni odredbi, s katero se je sistiral sklep obč. sveta, naperjen proti podržavljenju češke gimnazije v Opavi.

Dunaj 12. januarja. Nemški nacionanci so sklenili, bojkotovati lokal, v katerem se bo vršil v nedeljo shod dolenjeavstrijskih Slovanov, ki hoče protestovati proti sklepu dolenjeavstrijskega dež. zbora glede učnega jezika na ljudskih in meščanskih šolah.

Dunaj 12. januarja. V tukajšnjih, dobro poučenih političnih krogih se govori, da bodo češki in veleposestniški poslanci v češkem dež. zboru glasovali proti temu, da se Schlesing-rjev predlog, naj se razveljavijo jezikovne navedbe, odkaze kakemu odseku in da ga hočejo koj pri prvem branju pokopati.

Dunaj 12. januarja. „Ostd. Rundschau“ javlja iz Prage, da se je pri skupnem posvetovanju nemških dež. poslancev doseglo popolno soglasje glede nadaljnje taktike in da se je sklenilo, začeti tudi v dež. zboru najostrejšo opozicijo proti vladi in proti namestniku.

Krakov 12. januarja. „Czasu“ se javlja iz Rima, da je ruska vlada dovolila, ustanoviti v Odesi katoliško nadškofijo in da je škof Simon imenovan nadškofom.

Atene 12. januarja. Mej vlado in državnimi upniki se je doseglo popolno porazumljenje.

London 12. januarja. „Times“ javlja iz Kaplandije, da je Kochovo cepljenje proti goveji kugi imelo sijajen uspeh.

Narodno-gospodarske stvari.

Zakaj ni računskih zaključkov nekaterih posojilnic na dan?

(Konec.)

5. Ker se je inventar obrabil za 51 K, vpisan je pravilno za 428 K 84 v. med aktiva, nepravilno pa med dobiček, saj je le 51 kr. izgube pri njemu vsled obrabe in to kar je bilo kupljeno za 479 K 84 v. je sedaj vredno (toraj med aktiva bilanca spadajoče) 428 K 84 v. Tam kjer za vrednost enako vrednost dobim, nimam z računom izgube in dobička ničesar opraviti, izdana vrednost izgine iz bilance (inventara v širšem pomenu besede), pridobljena pa pride vanjo. — Le če je vrednost pridobljene stvari višja ali manjša, ko zanjo izdana protivrednost, zaračunati nam je pridobljeno vrednost v bilanci (seveda med aktivi) izpuščen za to izdano protivrednost, razliko pa v računu izgube in dobička med izgubo, ako smo manj dobili in med dobičkom, ako smo več dobili. Istotako pa moramo prirastke in odpadke že obstoječih vrednostij zaračunati med dobičkom oziroma izgubo.

Napake 3. 4. in 5. pa zvišajo zopet dobiček za 1, 20 in 428 K 84 v., skupaj 449 K 84 v.

6. Hranilne vloge vpisane so v bilanco med pasiva z iznosom 71.419 K 70 v. in vendar jih je bilo, kakor pravi promet 97.830 K 58 v. vloženih, dvignjenih pa 22.410 K 88 v. tako da jih moralo biti 75.419 K 70 v. Nedostajajočih 4000 K sicer v bilanci hitro zasledimo ali pod naslovom „posojilo ljudske posojilnice“ — in če je teh 4000 K posojilo potem je bilo vloženih le 93.830 K 58 v. — če je bilo pa vloženih 97.830 K 58 v. potem je tudi teh 4000 K vloga — med vlogo in posojilom je vendar še malo razločka.

Podučno pa je, da kljub 6 napakam račun pokaže nazadnje vendar le pravi dobiček! Kako je to nastalo? S tem, da je vrednost tiskovin vzeta med aktiva z iznosom 33 K 16 v. katerega nič ne opravičuje, ko stiske sestavljalca računa, v kateri si ta ni vedel inče pomagati, da spravi konto iz-

gube in dobička v soglasje s bilanco, ko s tem, da postavi v bilanco prav toliko kot vrednost tiskovin med aktiva, kolikor je bilo treba, da izkaže potem v bilanci oni iznos kot čisti dobiček, ki je izkazan v računu izgube in dobička, katerega je pa tudi že „štukal“ odkod sicer znesek 51 K kot odpis inventarja, od katerega se običajno odpisuje odstotke vrednosti, ali pa vsaj okrogel znesek — ne eno ne drugo se ni tukaj zgodilo, zakaj ne, tega ne vedo ovčice, — to vedo le oni „gospod“, kateri so ustregli živi potrebi z ustanovitvijo te posojilnice, katere prva in menda edina zasluga je ta, da je podala s svojim prvim računskim zaključkom uzor, kako ne sme biti sestavljen, — oni gospod pravim, ki so skušali s svojim konsumnim društvom uničiti tamošnje trgovce, kar se jim je pa prav tako malo posrečilo, ko to, da bi dajali svojim ovčicam blago zastoj, — niti za nižjo ceno ga niso mogli dajati kakor so bili obljubili, — zato so pa morali misliti na drugo sredstvo, da si pridobé kupce, — pripozorčati so jeli blago kot najbolj „frišno“, — dasi so ga bili kupili iz konkurzne mase, — oni gospod pravim vedo to, ki so potem, ko so malo ne provzročili krvav boj na zadnjem ljudskem shodu klobuk zavijetli, ključč pred znamenjem Odrašenika „Kristus, Ti si zmagal“, — oni gospod, kateri so spravili ne le zmirom bojaželjne kmetke fante, toda tudi že bolj hladnokrvno, priletno, — vsaj ne več mlečozobno devico s kazenskim sodnikom v konflikt, oni gospod, kateri skrbé za to, da se navdušenje za dobro stvar vzdržuje s pomočjo cenega, dobrega, pristnega vina iz Vipavske vinarske zadruge, — z jedno besedo, to vedo le oče ljudstva v starotški dolini, kranjski dr. Lueger, in da jih le z začetno črko imenujemo, prečastiti gospod kapelan starotški Peter Hauptmann. Bog jih živi še mnogo leta, — Bog jim daj priliko, še dalje nas osrečevati!

Razpis dobave. C. kr. trgovinsko ministerstvo poroča trgovski in obrtniški zbornici, da se bo dne 19. januarja 1898, ob 10. uri dopoldne v poslopiju vojnega ministerstva v Bruselju vršil javni razpis dobave za pokritje potrebščin vojaških bolnišnic leta 1898. Podrobnosti se lahko vpogledajo v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težkemu prebavljenju in vsem nasledkom mnogega sedenja in naporega duševnega dela je upravnih potrebno domače zdravilo pristi „Moll-ov Seidlitz-prasek“, ker upliva na prebavljenje trajno in uravnavno ter ima olajševalen in topilen učinek. Škatljica velja 1 gld. Po poštenu povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov preparat, zasnovan z varnostno znamko in podpisom. Manj kot 2 škatljici se ne pošljeta. 3 (5—1)

Štev. 41. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 832.

V četrtek, dne 13. januarja 1898.

Kot gost nastopi gospa Irma Polakova.

Pariški potepuh.

Veseloigra v štirih dejanjih. Francoski spisala Bayard in Vanderbuch, predelal Teodor Dunkel. Poslovenil Jos. Gecelj. Režiser g. Rudolf Inemann.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 7 1/8. uri. Konec pred 10. uro.

Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. pešpolka št. 27.

Prihodnja predstava bo v soboto, dne 15. januarja 1898.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Janeza Jakopiča posestvo v Hribu, cenjeno 3440 gld in 95 gld., dne 14. januarja in 15. februarja v Vel. Laščah.

Lorenca Svetca posestva v Dolenji vasi, cenjena 5260 gld. in 363 gld., dne 14. januarja in 18. februarja v Cirknici.

Zemljišče vl. št. 196 v Podgorici (v drugič) dne 15. januarja v Ljubljani.

Valentina Sajovicca zemljišče v Selu (v drugič) dne 15. januarja v Kamniku.

Matiye Mihelčiča posestvo v Metliki, cenjeno 250 gld., dne 15. januarja in 12. februarja v Metliki.

Josipa Ballisa posestvo na Vrhniki, cenjeno 10.360 gld., dne 15. januarja in 15. februarja na Vrhniki.

Ivana Modica posestvo na Rakeku, cenjeno 800 gld., 115 gld in 75 gld., dne 15. januarja in 19. februarja v Cirknici.

Antona Čara posestvo v Idriji, cenjeno 1440 gld., dne 15. januarja in 19. februarja v Idriji.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 9. januarja: Marija Šturm, krojačeva žena, 30 let, Poljanska cesta št. 17, jetika.
Dne 10. januarja: Apolonija Hočevar, zasebnica, 81 let, Pred škofijo št. 18, ostarelost. — Ferdinand Strojjan, trgovski pomočnik, 42 let, Trnovski pristan št. 15, jetika.

V deželni bolnici:

Dne 8. januarja: France Cirar, hlapec, 40 let, jetika.
Kunigunda Vojevec, kuharica, 33 let, jetika.
Dne 9. januarja: Anton Mežnar, delavec, 42 let, srčna hiba.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Januarij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padarina v mm. v 24 urah
11.	9. zvečer	746,9	4,0	sl. sever	megla	
12.	7. zjutraj	749,1	1,5	sl. svzh.	megla	0,0
	2. popol.	749,5	5,2	sl. zahod	oblačno	

Srednja večerajšnja temperatura 5,8°, za 8,4° nad normalom.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Dunajska borza

dne 12. januarja 1898.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 35 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 gld. 30
Avstrijska zlata renta	121 75
Avstrijska kronska renta 4%	102 70
Ogerska zlata renta 4%	121 25
Ogerska kronska renta 4%	99 60
Avstro-ogerske bančne delnice	942 —
Kreditne delnice	356 —
London vista	120 05
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 82 1/2
20 mark	11 76
20 frankov	9 53
Italijanski bankovci	45 40
C. kr. cekini	5 69

Dne 11. januarja 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	161 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	189 —
Dunavske srečke 5% po 100 gld.	128 25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98 0
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	161 75
Ljubljanske srečke	22 —
Rudolfove srečke po 10 gld.	25 50
Kreditne srečke po 100 gld.	197 25
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	454 —
Papirnat rubelj	1 27 1/2



Potrjim srcem naznanjavo vsem sorodnikom, prijateljem in znanem pretužno vest, da je Vsemogočni izvolil našo preljubljeno mater, oziroma teto, gospo

Agato Kolman udovljeno Gril

po dolgi bolezni, prevideno s sv. zakramenti za umirajoče, danes po noči ob 1/1. uri, v starosti 70 let poklicati k sebi.

Pogreb drage nepozabne rajke bo v četrtek, dne 13. t. m., ob 1/4. uri popoldne iz deželne bolnice k sv. Kristofu, kjer se nje pozemski ostanki polože k večnemu počitku.

Drago rajco priporočava v blag spomin in molitev. (78)

V Ljubljani, dne 12. januarja 1898.

Ivan Gril
sin.

Franja Krisch
hči.

Mesto vsacega posebnega naznanila.

„Mladost“.

Izšla je „Mladost“ v najelegantnejši opremi s umetniško prilogo. „Mladost“ je smotra za moderno književnost. Sodelujejo prvaki moderne hrvatske, slovenske in srpske književnosti.

Izhaja 1. in 15. vsakega meseca v veliki osmerki po 2—2 1/2 polj. (80—1)

Cena na četrt leta . . . gld. 2.—

Za dijake . . . „ 1,25.

Posamezne številke à 40 novč.

Naročbe sprejemajo vse knjigarne in poštne uradi ter upravnštvo: Dunaj, IX., Türkenstrasse 23, II., 2, 10.

Prvo številko dobi vsakdo na ogled.

Vrt se odda v zakup.

Za čas od dne 25. januarja 1898 naprej se odda v zakup vrt, kateri se nahaja v varni legi in skorja sredi mesta pri hiši v Ljubljani, Gradišče št. 10.

Vrt je prostoran, ima površine za šest vrst gredic, dalje dva zidana, s steklom krita gredičnjaka, zidan cvetličnjak in pa zidan rastlinjak, katera oba mejita na v sredi med njima se nahajajoče stanovanje za vrtnarja, obstoječe iz pritlične sobe in kuhinje, iz pristrešne sobe in pa iz podzemeljske kleti, namenjene za shrambo.

V slednji se nahajata dva ognjišča za cvetličnjak oziroma za rastlinjak. V rešenem vrtu se izvršuje vže dolgo vrsto let umetno in trgovinsko vrtnarstvo.

Zakupne ponudbe izročajo se naj lastniku Dr. Francu Munda, odvetniku v Ljubljani. (1183—45)

Cukerin

200krat slajši, nego sladkor iz repe

100 tablic za gld. 1,50,
250 „ „ „ 3,50,
500 „ „ „ 6,50.

Cukerin

350krat slajši, nego sladkor iz repe

100 tablic za gld. 2,50,
250 „ „ „ 5,—,
500 „ „ „ 9,—.

Pošilja po poštenu povzetju

J. Vojtech, Nusle-Praga.

Ako se pošlje denar naprej, se pošlje blago poštne prosto. (1963—8)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1897

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž
Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ansee, Solnograd; čez Klein-Reifling v St. yr. Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd. Lend Gastein, Zell ob jezeru, Inomast, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Praga v Novo mesto in v Kočevje.** Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano. j. k. Praga iz Trbiža.** Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzenja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra Ausseu, Ljubna, Celovca, Bel aka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzenja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomasta Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Praga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (17—8)

Elegantne promenadne, okusne ženskovanske obleke in raznovrstna druga oblačila v najnovejšem kroju, izdeluje in se priporoča častitim damam

(33—2)

Josipina Bersin

Mestni trg št. 9, I. nadstropje.

Lepo stanovanje

v nadpritičju, obstoječe iz dveh velikih sob. prednje sobe in kuhinje, odda se s 1. februarjem le os na Poljanski cesti št. 6. (79—1)

Na prodaj je dvonadstropna hiša v Ljubljani

popolnoma na novo predelana in popraljena, stoječa sredi mesta s zelo ugodno lego. V hiši nahaja se že več let stara, renomirana gostilna, katero obrt kupec lahko s 1. majem t. l. prevzame. 6000 do 8000 gld. plačati bi bilo takoj, ostanek kupnine prepusti se kupcu pod zelo ugodnimi pogoji. Pojasnila daje iz prijaznosti upravnštvo „Slov. Naroda“. (72—1)

Stenografa

za slovensko in nemško pisavo (tudi dijaka) vzprejemem takej.

Dr. Valentin Krisper

(66—3)

odvetnik v Ljubljani

Odda se lep nov hram

12 let davka prost, s štirimi sobami, tremi kuhinjami, gospodarskim poslopijem, 5 četrt orolov zemljišča, oddaljen četrt ure od Maribora, Rotweinerstrasse št. 120.

(69—2)

Franc Peukert.

RONCEENO

najmočnejša naravna arsen in železo sodr-
žujoča mineralna voda

priporočevana od prvih medicinskih avtoritet pri: anemiji, klorosi, poltnih, živčnih in ženskih boleznih, malariji itd. (1263—20)

Pitno zdravljenje uporablja se skozi celo leto. Zaloga v vseh trgovinah z mineralno vodo in lekarnah.

Za kašljujoče

dokazuje nad 1000 izpričeval

izbornost

Kaiser-jevih prsnih bonbonov

ki gotovo in hitro pomagajo pri kašlju, hripavosti, katarhu in zagrljenosti. Največja specialiteta Avstrije, Nemčije in Švice. Zavoj po 10 in 20 novč.

Zaloga pri Mr. Ph. M. Mardetschlagerju, lekarnarju v Ljubljani. (1661—10)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.